

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem maa nemlig huske paa, at dette Byggeri skal have Statslaan, det er altsaa ogsaa undergivet den Kontrol, man fra Ministeriets og Bygningsdirektoratets Side fører med statstøttet Byggeri, og det turde være en Borgen for, at der ikke her vil gaa noget uheldigt i Svang.

Det ærede Medlem talte endvidere om Alderdomshjem og fandt det kedeligt, at de Kommuner, som havde ventet med at bygge saadanne Alderdomshjem, skulde faa en Slags Favørstilling nu. Dertil skal jeg sige, at det jo ikke er helt sikkert, at de paagældende Kommuner selv er Skyld i, at de ikke har kunnet bygge. Det kan være økonomiske Forhold, og det kan være andre Forhold, der har gjort sig gældende; derfor kan man efter min Mening ikke se bort fra Rimeligheden i, at der ydes visse Kommuner Støtte til Opførelse af Alderdomshjem. Da Spørgsmaalet i øvrigt ikke hører hjemme under mit Omraade, men under Socialministerens — det var ogsaa ham, der deltog i det af det ærede Medlem nævnte Samraad i Folketingsudvalget — skal jeg referere de faldne Udtalelser over for ham.

Det ærede Medlem mente tillige, at vi skulde være gaaet videre med Støtte til det socialt-kulturelle Byggeri, og jeg forstod, at det ærede Medlem egentlig var af den Opfattelse, at man ikke alene, saaledes som sket er, burde give Laan til dette Byggeri, men at man ogsaa skulde yde Tilskud. Jeg vil herom sige, at hvis man kom ind paa denne Tanke, hvordan vilde det saa gaa med de Kommuner, som er kommet bagefter, og med dem, som har fulgt med Tiden og faaet dette Spørgsmaal i Orden? — saa bliver det de sidste, der bliver daarligt stillede. Men dette med at yde Tilskud er i øvrigt imod selve Lovens Princip. Man har helt igennem fastholdt dette, at man kun skal yde Laan, men yde det til en billig Rente.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Bouet var inde paa Spørgsmaalet, om der var ydet nok til det kulturelle Byggeri. Jeg tror, navnlig efter den Udvidelse, som Lovforslaget har faaet i Folketinget, at man maa sige, der er ydet alt, hvad der kan være rimeligt. Jeg ved meget vel, at man rundt omkring i Hovedstaden regner med et meget storslaaet kulturelt Byggeri, men man maa ikke glemme, at disse Planer endnu er i deres Vorden; ingen ved, hvad det hele kan blive til, og det kan vist være rimeligt, at man faar noget mere fast Grund under Fødderne, inden man gaar videre, end sket er her. Jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at man er gaaet ret vidt. For at vise, hvor

vidt man er gaaet, skal jeg nævne et enkelt Eksempel. Man tænke sig, at man et Sted her i Byen eller i en anden By opfører en saadan kulturel Institution til en Byggesum af 400 000 Kr. Man kan da formentlig dertil faa et Laan i første og anden Prioritet, hvis man har Sparekasselaan, paa rundt regnet 200 000 Kr. Tilbage er der altsaa andre 200 000 Kr. Deraf kan man faa 100 000 Kr. i Statslaan. Statslaanets første Grænse, om jeg saa maa sige, er jo nemlig de 100 000 Kr. Man mangler endnu 100 000 Kr.; deraf skal Institutionen selv skaffe de 40 000 Kr., hvilket svarer til de 10 pCt. af Byggesummen — man kan jo ikke faa over 90 pCt. i Laan. Af de resterende 60 000 Kr. kan man yderligere til en billig Rente laane 40 000 Kr., mod at man selv skaffer de 20 000 Kr. gennem Kommunen eller gennem private. Hele Regnskabet kommer da til at se saaledes ud, at man har almindelige Laan til 200 000 Kr., man har Statslaan til 3½ pCt. paa 140 000 Kr., og saa har man selv gennem Kommunen eller ad anden Vej skaffet 60 000 Kr. Mon ikke det er en rimelig Fordeling af Byrderne mellem Staten, Kommunen og de interesse-rede Parter? Jeg vil ikke benægte, at der kan komme Forhold frem, hvor det kan være rimeligt at gaa videre, og jeg vil heller ikke være uvillig til at gøre det; men som sagt, vi maa have mere fast Grund under Fødderne i disse Spørgsmaal, end vi har i Øjeblikket, inden vi gaar videre.

Det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen nævnte saa i øvrigt, at der her var stillet op imod 1 Milliard Kr. til Raadighed som Udlaanssum til Byggeriet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem nævnte et for lavt Beløb, idet jeg haaber og tror, at det private Byggeri — det saakaldte forretningsmæssige Byggeri — i de kommende 8 Aar vil lægge Beslag paa betydeligt mere end de ca. 200 Mill. Kr., som jeg forstaaer det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen regner med.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Jensen, som sagde, at han gerne vilde have haft Loven den 1. Marts, kan jeg ganske slutte mig; jeg vilde ogsaa grumme gerne have haft den paa dette Tidspunkt. Forskellige Forhold, bl. a. det meget dybtgaaende Udvalgsarbejde, der har været i Folketinget, har imidlertid gjort, at man ikke kunde naa frem dertil, og jeg tror heller ikke, det kan siges, at der er sket nogen særlig Skade derved. Man har jo saa nogenlunde kendt Forslaget; man har været saa nogenlunde klar over, at det vilde blive gennemført i alt Fald omtrent i den foreslaaede Form,